

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling.

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om duelighedsbevis til fritids-, lyst- og fiskerfartøjer over 15 fod.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 15/1 85).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Stetter):

Den lovgivning, som regulerer søfartens forhold, og som gennem en lang række år har været administreret af industriministeriet, har altid prioriteret sikkerheden til søs meget højt. Jeg har læst forslaget således, at også det primært hviler på netop sikkerhedsmæssige kriterier.

Når jeg på denne baggrund alligevel ikke vil kunne anbefale tingets medlemmer at stemme for forslaget, hviler det på de særlige forhold, jeg herefter skal gøre rede for.

I bilaget til forslaget er forsvarsministerens opgørelse over antallet af rednings- og eftersøgningsaktioner i årene 1980-1984 refereret. Af dette referat fremgår, at søværnets operative kommando i hvert af disse år har iværksat aktioner, der omfatter redning, eftersøgning samt andre nødlignende hjælpeforanstaltninger. Eksempelvis kan jeg nævne, at det anførte antal for 1983 er 443 aktioner. Det relevante tal i forbindelse med det fremsatte forslag er imidlertid ikke 443, men 151, altså kun godt 1/3. Årsagen hertil er, at det opgivne antal omfatter aktioner såvel til far-

tøjer over 15 fod som til joller, brætsejlere, strandjægere og badende.

Forslagsstillerne gør korrekt opmærksom på, at der inden for de sidste 10 år er sket en forøgelse af antallet af fritidsbåde o.lign. fra 100.000 til 200.000. Denne forøgelse fordeler sig på alle fartøjstyper, men specielt er antallet af sejlbrætter kraftigt forøget. Det kan imidlertid oplyses, at antallet af uheld pr. 1.000 både er faldet inden for de sidste 10 år. Desuden viser de nye tal for rednings- og eftersøgningsaktioner i 1984, sammenholdt med de foregående år, en klart faldende tendens. Der er således ikke på grundlag af det statistiske materiale vedrørende uheld blandt fritidsfartøjer dokumenteret behov for indførelse af et obligatorisk duelighedsbevis.

Forslagsstillerne nævner, at det er dem bekendt, at langt den overvejende del af de personer, som bruger lystfartøjer til fritids- og feriesejlads, har taget duelighedsbevis efter de gældende, frivillige ordninger eller yachtskippereksamen. Dette er fuldstændig korrekt. Det er nemlig stadig et imponerende stort antal fritidssejlere, der viser forståelse for det fornuftige i at besidde visse kundskaber, og som benytter sig af undervisningstilbuddet. I 1984 tog ca. 1.200 personer yachtskippereksamen og ca. 7.000 duelighedsprøve; hertil kommer ca. 5.000, som har taget delprøver.

Man må ikke glemme, at uheld til søs også rammer personer, der har duelighedsbevis, yachtskipperbevis eller for den sags skyld en anden form for bevis. Erhvervsfartøjer udsættes jo også for søulykker, og disses førere har alle en grundig uddannelse bag sig. Efter min mening er der på det uddannelsesmæssige område ikke dokumenteret et behov for indførelse af et obligatorisk duelighedsbevis.

Jeg kan naturligvis ikke se bort fra, at fremtiden kan vise sådanne tendenser i ulykkesstatistikken m.v., at indførelse af en eller anden form for duelighedsbevis for førere af disse fartøjer bliver nødvendigt. Såfremt folketinget vedtager det lovforslag om skibes besætning, som jeg fremsatte den 23. januar 1985, vil jeg imidlertid få bemyndigelse til at fastsætte kvalifikationskrav til skibsførere af fritidsfartøjer under 20 t.

Med fremhævelse af denne række af særlige forhold, som efter min opfattelse taler imod nødvendigheden af indførelse af duelighedsbevis for fritidssejlere i fartøjer over

[Industriministeren]

15 fod, vil jeg som nævnt i indledningen ikke kunne anbefale forslaget til vedtagelse.

Arne Jensen (S):

Det foreliggende beslutningsforslag om indførelse af et duelighedsbevis for fritids- og lystfartøjer rejser en problematik, som har været genstand for en offentlig debat gennem flere år. Som helhed kan vi fra socialdemokratiet bifalde, at vi også her i folketinget får emnet nærmere belyst som baggrund for en eventuel lovgivning.

Beslutningsforslagets indhold og sigte: indførelse af en obligatorisk ordning til afløsning af de frivillige ordninger, vi hidtil har fundet tilstrækkelige, er for os at se i princippet rigtigt og i høj grad brugbart som udgangspunkt for en udvalgsdrøftelse af det stadig voksende fritidsområde, som fritidssejladslads udgør.

På trods af en påskønnelsesværdig indsats fra Søsportens Sikkerhedsråd har vi i de senere år kunnet registrere et stigende antal ganske meningsløse ulykker blandt fritidssejlere, og med den stadig stigende tilgang af fartøjer til fritids- og feriesejlads finder vi det påkrævet, at der under en eller anden form ydes en forstærket indsats, både hvad angår information og forudgående undervisning i de elementære regler, som gælder til søs.

Vi vil under udvalgsarbejdet søge fornyet kontakt til de foreninger og organisationer, som har tilknytning til dette område, og ud fra de tilkendegivelser, der måtte fremkomme, og i øvrigt ud fra en opklaring i udvalgsarbejdet vil vi gerne tage endelig stilling til selve beslutningsforslaget.

Arne Lund (KF):

I argumentationen for forslaget til folketingsbeslutning om duelighedsbevis til lystfartøjer anfører forslagsstillerne en statistik, der, som industriministeren lige har påvist, stærkt overdriker ulykkesfrekvensen på dette område. Det synes tværtimod at ligge sådan, at trods forøgelse af færdslen med disse fartøjer er ulykkestallet faldende, og under alle omstændigheder viser statistikken desuden, at tilslutningen til erhvervelse af frivilligt duelighedsbevis på dette område er stærkt stigende.

Når så hertil kommer, at industriministeren i sit lovforslag om skibes besætning, et

forslag, vi formentlig får til behandling her i tinget i næste uge, foreslår en bemyndigelse for ministeren til at stille kvalifikationskrav også for skibe af denne størrelse, må jeg på den konservative folketingsgruppes vegne karakterisere forslaget som i bedste fald overflødigt og udtale, at vi formentlig med tilslutning til ministerens lovforslag vedrørende skibes besætning indtil videre i al fald vil være godt dækket ind på dette område.

Skrumsager Skau (V):

Igen har vi på bordet et forslag fra SF, som vil betyde mere kontrol, mere bureaukrati, og som kan betyde, at der kommer en ansvarsforflygtigelse og noget, som meget, meget vanskeligt kan overholdes – vi skal også tænke på, at den danske nation jo er en søfartsnation, og at mange har et meget naturligt forhold til vand – alt dette under påskud af, at det vil formindske ulykkerne til havs, men som vi allerede har hørt fra industriministeren, er det altså ikke den gruppe, som duelighedsbeviset er tiltænkt, der i dag er ulykkesgruppen. Det er helt andre: brætsejlere eller også almindeligt badende.

Det ender vel også med, at SF i løbet af en vis tid vil kræve duelighedsbevis, før vi kan få lov til at kaste os i bølgerne eller kaste os i badekarret. I 1982 var der i Danmark alene 31 rednings- og eftersøgningsaktioner efter badende; de udgør altså en ret betydelig del af det samlede antal. Og hvis vi får det, begynder vi at nærme os en politistat, en stat, hvor Big Brother bestemmer hver detalje: følg den gule linje, når du skal i skole, og hvis du så går uden for denne, kan der altså ske noget ubehageligt!

Selvfølgelig skal der gøres noget i vores samfund, som kan afbøde og afværge ulykker; det er vi jo alle sammen interesserede i, men forbud og påbud alle vegne, det er ikke vejen. Det er meget, meget vigtigere at oplære og opdrage den danske befolkning, børn, unge og voksne, til at være ansvarsbevidst, få os til at tænke os om, når vi beskæftiger os med forskellige ting, til at være os selv og til at tænke på andre. Vi kan godt. Folketinget må ikke gennem lovgivningen være Big Brother. Folketingets medlemmer er ikke supermennesker, vi er almindelige mennesker, der skal være med til at sikre og værne om det enkelte menneskes frihed, selvfølgelig

[Skrumsager Skau]

under ansvar, og gøre os alle sammen ansvarsbevidste, sikre et samfund, der gør os ansvarsbevidste. Det er det, vælgerne vil, og det er det, vælgerne kan, og vi vil få et mere trygt samfund ud af det for os alle sammen.

Efterhånden er det blevet almindeligt at høre, at hvis der ingen forbud eller påbud er, så er det nok lovligt, uanset at det strider imod sund fornuft og også imod etik, og da der alligevel er en række love, som ikke kan overholdes, fordi de ikke tager hensyn til det praktiske liv – nå, og hvad så? Det er formynderstaten, vi nærmer os. Vi har jo for nylig set, at en hel del af vore ægproducenter har fået at vide, at de skal begrænse eller ophøre med deres ægproduktion, fordi de regler, som eksisterer, indeholder nogle bureaukratiske bestemmelser, som ikke kan overholdes på en rimelig måde. Det er ikke noget, der vil tjene hønsenes tarv, det er noget, som vi har fra det veterinære sundhedsråd. Det er heller ikke noget, der vil tjene producenternes tarv eller hjælpe på beskæftigelsen.

Vore vælgere er fornuftige, og duelighedsbeviser i dit og dat kan give en falsk tryghed. Vi kan se på tallene, at uheld med lyst- og fritidsfartøjer har været stærkt faldende i den senere tid, fordi folk kan lære at omgås tingene på en fornuftig måde. Dermed mener jeg ikke, at vi generelt skal afskaffe prøver og eksaminer og duelighedsbeviser som sådanne, nej, vi har en hel masse gode regler, og dem skal vi selvfølgelig fastholde.

Venstre er selvfølgelig også positivt over for andre ting, som kan være med til at forbedre vores samfund og formindske antallet af ulykker, men venstre kan ikke tilslutte sig dette beslutningsforslag.

Aase Olesen (RV):

Selv om den foregående tale kunne give anledning til kommentarer, vil jeg vælge at betragte den som et led i venstres skærpelse af den ideologiske debat over for de konservative, og så synes jeg ikke, jeg vil blande mig.

I stedet for vil jeg sige ganske fredagsfredsommeligt til industriministeren, at vi har stor sympati for dette forslag. Jeg tror, der er god grund til at se på, om der ikke kunne spares i hvert fald nogle ulykker ved et duelighedsbevis, og vi vil også gerne se på, om

den grænse, som forslagsstillerne foreslår, nemlig de 15 fod, mon er rimelig. Man kan jo forestille sig en betydelig mindre båd, men med f.eks. 60 hk, og så vil jeg da nok spørge, om man ikke alene er til fare for sig selv, men også for den øvrige skibsfart, selvfølgelig specielt i tæt befærdede områder.

Jeg ved ikke, om en sådan bestemmelse om krav til skibsførere skal være en selvstændig lovgivning eller den skal ind i lov om skibes besætning, men jeg vil da i hvert fald sige i anledning af det, hr. Arne Lund sagde, at det er noget urimeligt at bebrejde forslagsstillerne, at dette forslag kommer som en overflødig sag nu, efter at man har fremsat forslag om skibes besætning. Så vidt jeg ved, har det lovforslag, ministeren fremsatte forleden, været 12 år undervejs, og det er egentlig karakteristisk. Vi andre får mindre end en uge, så jeg er ikke kommet frem til den bestemmelse endnu, hvorefter ministeren i denne lovgivning skulle have en bemyndigelse, men det gør jeg jo nok i løbet af weekenden.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraterne har fuld respekt for den gode intention, der ligger bag SFs forslag til folketingsbeslutning om et duelighedsbevis til fritids-, lyst- og fiskerfartøjer over 15 fod, men skal man indføre en ny administration med nye regulativer, må man jo også stille det helt selvfølgelig spørgsmål: er det nødvendigt? Her må jeg sige, at den af ministeren fremførte argumentation i denne sag kan jeg tiltræde.

Der er tre elementer, jeg har lagt vægt på. For det første, at det foreliggende statistiske materiale ikke dokumenterer, at der er behov for en obligatorisk prøve for både over 15 fod. Man kunne måske tilføje, at der snarere kunne være behov for visse regler for både under 15 fod. Andre har nævnt disse særlige brætter, der er meget farlige, og som i høj grad giver anledning til ulykker.

Punkt 2 er dette, at også CD har den opfattelse, at fritidssejlere generelt har forståelse for, hvor farligt det kan være at færdes på vandet, og at elementære kundskaber er nødvendige.

Vi lægger for det tredje ligesom ministeren også vægt på, at tilbuddet om frivillig uddannelse stadig udnyttes i meget stort omfang.

[Brusvang]

Vi kan derfor ikke medvirke til forslaget vedtagelse.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS nærer stor sympati for forslaget, men vi mener, at det faktisk på mange punkter er uigennemtænkt. Grænsen 15 fod er vilkårlig, og den er også forkert. Hvis man går dybere ned i statistikkerne, viser det sig faktisk, at der er sket et fald i ulykkerne for både over 15 fod, mens det er ulykkerne for både under 15 fod, der har bevirket, at statistikkerne totalt set viser, at der er sket flere ulykker.

Det betyder ikke, at VS ikke mener, at det ville være godt med et obligatorisk duelighedsbevis; det gør vi faktisk, når vi tager i betragtning, at der er et stadig stigende antal fritidssejlere. Selv om der ikke sker deciderede ulykker, som kommer til udtryk i statistikkerne, sker der faktisk mange småridsér og småuheld, fordi folk ikke kender reglerne. Det er jo ret praktisk at kende reglerne, når man sejler, og det er der mange der ikke gør. Men vi mener, at det ville være forkert at sætte denne vilkårlige grænse og vil gerne i udvalget diskutere en anden grænse.

Der er også et andet problem, som forslaget ikke tager hensyn til, nemlig dette at enhver faktisk kan købe en motor med jeg ved ikke hvor mange hestekræfter og sætte den på en lille plasticøser, der er langt, langt under 15 fod. Så jeg vil spørge, om SF overhovedet har hørt, hvad Søsportens Sikkerhedsråd siger til dette.

Til venstre, der holdt en formidabel ideologisk tale om, at det næste ville være, at vi skulle have en eller anden form for bevis for at kaste os ud i bølgerne, vil jeg sige, at det er en helt mærkværdig måde at tænke på. Det er da heldigvis sådan, at det er obligatorisk, at man skal have et kørekort for at køre en bil. Det betyder dog ikke, at fodgængerne skal til at have et bevis for at gå.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gerne se det positive i dette forslag ud fra den synsvinkel, at man har tænkt på, at sikkerheden skal være så god og effektiv som muligt, og deri er vi enige. Men vi er ikke enige i det foreliggende forslag. Vi tror, at det måske er helt andre veje, man skal gå, og så mener vi også, at ministeren i den lov, der kommer, jo får en

mulighed for at indføre nogle prøver, hvis udviklingen viser, at der er behov for det.

Jeg vil gerne understrege en anden ting, som jeg finder er meget væsentlig, og det er, at man, hvad enten man er bader eller man sejler på bræt eller man er på luftmadras eller hvad man nu er, simpelt hen fra barn af lærer respekt for naturen, altså respekt for havet. Det har man bl.a. i Norge. I skolen, også den højere skole, har man meget effektiv undervisning i farerne ved at færdes i naturen, herunder også til søs, og måske kunne vi få det ind i skoleundervisningen. Mange, der i dag køber en dyr båd og investerer penge i den, vil jo gerne undgå, at den båd får ridser og skrammer, og vil helst også undgå ulykker, og derfor er man så fornuftig, at man sikrer sig, at man har forstand på at føre den båd, man nu har anskaffet sig.

Jeg tror på, at man igennem frivilligheden, gennem oplysning alene, kan komme langt, og viser det sig ikke at være tilstrækkeligt, mener jeg, at vi må skride ind på et senere tidspunkt.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet kan under ingen omstændigheder støtte socialtisk folkepartis beslutningsforslag. Det er et forsøg på groft indgreb i den personlige frihed, som danskerne har haft gennem hele historien. Jeg håber så sandelig ikke, at vi i dette tilfælde kommer til at opleve det, som faktisk er ved at være sædvane, nemlig at regeringspartierne afviser i første omgang for så bagefter at dukke op med noget tilsvarende.

Men som sagt har det været en tradition gennem generationer, at danskerne har frihed på vandet. SF vil have det hele ind under kontrol; det næste bliver vel så, at vi skal have ansat nogle flere til at kontrollere, om folk nu også har dette duelighedsbevis.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til ordførerne for de forskellige partier og især de partier, der var sympatisk indstillet over for forslaget.

Industriministeren var inde på, at der lige er fremsat et andet forslag, forslag til lov om skibes besætning, som er fremsat efter dette forslag, og at der dér står noget om duelighedsbevis. Det er rigtigt, men så bliver det

[Tommy Dinesen]

altså en bemyndigelse til ministeren, og jeg er ikke så sikker på, at vi går ind for alt for mange bemyndigelser til denne regering.

Der bliver sagt en hel del om, hvor mange ulykker der nu har været i de foregående år. Jeg vil i hvert fald godt postulere, at det kun er halvdelen af de ulykker, der sker forskellige steder, som er opført i de forskellige statistikker, også dem, der kommer fra Søsportens Sikkerhedsråd, som laver et stort stykke arbejde. Jeg er også godt klar over, at der bliver lavet et meget stort stykke arbejde i forskellige klubber, men nogle af disse klubbers formænd og bestyrelser mener, at dette her er et arbejde, der må lovgives om, ikke af hensyn til de mennesker, der frivilligt tager en prøve, men af hensyn til de ca. 10 pct. – for det må det være – der ikke tager de prøver.

Det er ikke ligetil at sejle til søs, vil jeg nok sige, når man kender faget indefra og har været i det i 30 år, og hvis man står på en færge eller et stort skib og kigger ned og ser et lille skib, så virker det altså ikke ret stort, og det er altså farligt.

Det forekommer heller ikke rigtigt, at en familiefar kan gå hen og leje en båd til 250.000 kr., eller hvor meget det nu er, og tage hele familien med ud at sejle, uden at han nogen sinde har set saltvand.

Fru Inger Stilling Pedersen sagde noget om at have respekt for naturen. Ja, hvis man aldrig har set saltvand før, så er der ikke ret meget at have respekten i, for når man kender faget, så ved man, at havet ikke sådan er til at bruge til fritidssejlsads osv., uden at man kender lidt til det. Der er nogle regler, som næsten er mere komplicerede end dem, der gælder, når man kører på landevejene. Det er noget med, at hvis en båd er en sejlbåd f.eks., så skal andre vige for den, og hvad man skal gøre, hvis man kommer bagfra og indhenter en anden båd, og sådan er der et hav af eksempler.

Jeg ved, at mange af de ting, der er sket f.eks. på de kanter, hvor jeg bor, aldrig har været opført nogen steder, og der har aldrig stået noget om det i aviserne, men det er da et held, der ikke er sket nogen alvorlige ulykker før. Det er ikke bare for at komme her i folketinget med en masse nye love og bestemmelser om, at nu skal man gøre ditten og datten. Det er ærlig talt, fordi jeg bl.a. har så stort et kendskab til det, at jeg ved, det er

nødvendigt, og jeg vil da ikke tage ansvaret for, at der sker nogle ulykker. Man kan godt sige, at ulykkestallet er faldet gennem nogle år, men det afhænger jo bl.a. af vejret og en masse andre ting, og det kan man heller ikke lovgive for. Det har vi heller ikke tænkt os, selv om venstre ligesom var inde på, at vi ville lovgive for det også.

Der er altså sket en fordobling af fritidssejlsadsen, og det betyder altså, at det er bedre, at der er flere og flere, der kender reglerne. Der er en hel del fritidssejlere efterhånden, der tager en tur til Tyskland, og har de ikke duelighedsbevis, er det sådan, at de får to politimænd om bord til at sejle dem hjem, eller de får båden op på en lastbil, og den bliver sejlet hjem. De regler har man i Tyskland, det er der ikke nogen der er klar over, og derfor bør vi også have dem her. Jeg skal ikke blande EF ind i det, for det er jo ikke ligefrem vores kop te, men jeg vil da godt henvise til det alligevel.

Jeg vil også gerne nævne sådan noget som, at søredningstjenesten i 1983 var ude for 173 falske alarmer, fordi folk ikke kender noget til de raketter, de skal bruge, og bruger det, man kalder røde raketter. Så kommer både helikopter og Falck, og hvad ved jeg, og det koster millioner af kroner. Jeg vil godt sige til regeringen: I vil gerne spare, og dette her koster millioner af kroner. Men det er der altså ikke nogen der vil tage hensyn til. Havens frihed, som der altid bliver talt om, betyder, at snart alle de love, vi har inden for søfart, er fra atten hundrede et eller andet, og på nogle områder er der slet ikke nogen, og det skal der tilsyneladende heller ikke være, hvis det stod til regeringen.

Der var ingen spørgsmål fra hr. Arne Jensen, men hr. Arne Lund mente, at emnet skulle ind under de lovforslag, der skal behandles på torsdag. Det er da udmærket, og det vil jeg heller ikke afvise, men det kommer jo an på, om lovforslagene bliver vedtaget i det hele taget. Jeg tror nok, der er ret stor modstand fra nogle sider.

Hr. Skrumsager Skau sagde, at dette her var jo socialisme, der blev indført ad bagdøren, og noget med ægproducenter. Man kan sige mange ting, og jeg går ud fra, at der nu snart kommer et forslag fra venstre om, at man ikke skal have færdselsregler. For det er jo færdselsregler, det drejer sig om.

[Tommy Dinesen]

Der er mange, der har ringet til mig, efter at de har fundet ud af, at dette forslag er blevet fremsat. Man kan dele dem op i to kategorier: der er mændene – det er jo havets helte, kan jeg forstå – og så er der kvinderne, og de er meget bange. De mener nemlig, at der skal lovgives. De tager sig måske mere af deres børn – det skal jeg ikke kunne sige noget om, det er nok forskelligt – men de føler i hvert fald en angst eller en frygt, fordi der ikke er nogen regler på dette område.

Der blev sagt noget om, at venstre havde fornuftige vælgere. Hvis de har de synspunkter, som hr. Skrumsager Skau gav udtryk for, vil jeg ikke give hr. Skrumsager Skau ret.

Fru Aase Olesen og fru Elisabeth Bruun Olesen var inde på små og hurtige både og spurgte, hvorfor vi havde sat grænsen ved de 15 fod. 15 fod er en vilkårlig grænse, det kan lige så godt være en anden, men 15 fod er nogenlunde den størrelse båd, man bruger, hvis man f.eks. tager på en langtur, altså Fyn rundt eller måske en tur til Tyskland eller Sjælland rundt. Så skal man op i den størrelse.

Men efter at have set nogle af statistikkerne og set, at sejlbretter er noget af det mest farlige, og på baggrund af en leder i Helsingør Dagblad, hvor man mente, at man burde have duelighedsbevis til alle skibe, vil jeg sige, at jeg til hver en tid vil være med til at diskutere, hvor grænsen skal være. Men det er vanskeligt med hestekræfter; der vil kunne ske det, at man lovgiver for både på 60 hk, mens både på 5 ville slippe fri, selv om de var større, og sådan kan man blive ved. Derfor er den valgte størrelse god.

Hr. Brusvang mente, at der ville komme en masse administration. Det behøver der ikke at gøre, fordi det jo er en præventiv foranstaltning. Tolderne kommer om bord nogle steder, og så kan de bare bede om at få lov til at se, om de pågældende har et duelighedsbevis. Det er sådan, man gør i Tyskland.

Hr. Dohrmann mente, at dette her var imod alt, det var også en form for socialisme, der blev indført. Samtidig går hr. Dohrmann, kan jeg se, i et andet forslag ind for, at alle bådene skal stå oppe på stranden. Jeg fik nærmest opfattelsen af, at hr. Dohrmann ikke havde læst vores forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af forebyggelsesarbejdet.

Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.
(Fremsat 4/12 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Der er slet ingen tvivl om, at det forebyggende arbejde i det kommende år vil være meget i fokus i diskussionen om sundhedspolitikken. Hvordan skal vi forebygge, at mennesker bliver syge, og hvad kan vi i øvrigt og navnlig måske hver især gøre for ikke at blive syge, det er vel nogle af de hovedspørgsmål, vi må stille os.

Derfor vil vi ofte skulle gøre os tanker om, hvordan vi bedst får mere gang i det forebyggende arbejde, sådan at det ikke bare bliver til ord, der hænger som nogle guirlander i luften, men at det også bliver til konkrete ting, som vi kan se nogle resultater af.

Hvordan det så skal gøres, kan vi have forskellige meninger om, og derfor er det netop så vigtigt, at vi ikke i vores iver efter at gøre det så godt som muligt lægger os bstant fast på, at lige præcis sådan, som vi har bestemt det, vil vi også indrette os.

Det er, enkelt sagt, hvad jeg har imod det forslag, vi har til behandling her i dag om, at vi skulle udarbejde et lovforslag om de centrale forebyggelsesråd eller forebyggelsesgrupper i kommunerne. Jeg tror ganske enkelt ikke på, at den slags restriktive ting